

ทักษะการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

อดิสรุ กาติบ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์หลัก 2 ประการ คือ 1) เพื่อทราบถึงเจตคติของพลวิชัยต่อวิชาการเขียนแบบเน้นกระบวนการ และ 2) เพื่อทราบว่าการศึกษาฝึกทักษะการเขียนแบบเน้นกระบวนการจะช่วยให้พลวิชัยสามารถผลิตงานเขียนที่มีคุณภาพดีขึ้นหรือไม่ พลวิชัยในงานวิจัยประกอบด้วยนิสิตจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งสิ้น 19 คน ซึ่ง 11 คนในจำนวนนี้เป็นนิสิตที่ผ่านการเรียนรู้วิชาการเขียนแบบเน้นกระบวนการตลอดภาคการศึกษา ส่วนอีก 8 คน ไม่ได้รับการสอนด้วยวิธีนี้ หลังจบภาคการศึกษา พลวิชัย 11 คน ตอบคำถามในแบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ จากข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามสามารถสรุปได้ 3 ประเด็นใหญ่ ๆ คือ 1) พลวิชัยมีเจตคติที่ดีต่อวิชาการเขียนแบบเน้นกระบวนการ โดยที่พลวิชัยมีความเห็นว่าขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการเขียนนี้ช่วยให้พลวิชัยสามารถจัดระเบียบความคิดและช่วยพัฒนาการเขียนของตนเองให้ดีขึ้น พลวิชัยตระหนักว่ากระบวนการเขียนเป็นหัวใจสำคัญของการเขียน 2) พลวิชัยมีเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนของผู้วิจัย โดยเฉพาะในส่วนของข้อมูลย้อนกลับ การตรวจแก้ไขงานเขียนพร้อมคำแนะนำ และการที่พลวิชัยมีโอกาสได้ปรึกษาหารือกับผู้วิจัยเป็นรายบุคคล และ 3) พลวิชัยสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ค่อนข้างดี และมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนวิชาการเขียน นอกจากนี้ ผลจากการเปรียบเทียบงานเขียนสองชิ้นโดยใช้การคำนวณทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าคะแนนของงานเขียนชิ้นหลังของพลวิชัยกลุ่มที่ได้รับการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการดีขึ้นกว่าคะแนนของงานเขียนชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่งานเขียนสองครั้งของพลวิชัยกลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ABSTRACT

This study describes two aspects of the instruction of the process-oriented approach in writing. First, the study explored the attitudes of 11 Chulalongkorn University students from the Faculty of Education towards this approach. The students answered the 20-item questionnaire after attending the research for one term. The information received can be summarized into three main issues which are related to the attitudes of the students towards the process approach, the attitudes of the students towards the researcher's method of instruction and the attitudes of the students towards the use of the computer and internet. The information reveals that the students had positive attitudes towards the process approach in the way that it helped them organize their ideas, monitor their thoughts and improve their writing skills. They realized that each stage of the process which led them to the final piece of writing was beneficial to writers. They also had positive feelings towards the researcher's teaching method, particularly the in-class explanation, corrections and comments on the drafts, and individual consultation. The students were also quite efficient in using different computer programs and agreed that the internet was a good complement to the writing instruction. In addition, the students who attended the research and the students who did not attend the research were asked to write two essays: one before the commencement of the course and the other after the end of the course. The results of the statistics showed that the students who attended the research course gained a significant increase in their second essay while the students who did not attend the research did not have a significant gain.

งานเขียนที่ดีนั้น จะต้องผ่านกระบวนการการเขียน (writing process) หลายขั้นตอน นับตั้งแต่การเตรียมการ จนถึงการทบทวนและการแก้ไข กว่าที่จะได้ชิ้นงานที่สละสลวยน่าอ่านใน กระบวนการการเขียนนี้ ถึงแม้จะมีรูปแบบที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอน (hierarchical process) หากแต่ ลักษณะที่สำคัญคือ แต่ละขั้นตอนสามารถยืดหยุ่น (flexible) และย้อนกลับไปได้ (recursive) ได้เสมอ (Flower และ Hayes, 1981; Zamel, 1983) ดังนั้น การที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้ ผู้เรียนเขียนเรียง ความหนึ่งชิ้นและส่งงานเขียนตอนท้ายชั่วโมง หลังจากนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงเก็บรวบรวมเรียงความดังกล่าวเพื่อตรวจแก้ไขและให้คะแนน แล้วจึงส่งงานเขียนคืนให้ผู้เรียน โดยถือเป็นการสิ้นสุดงานเขียน ชิ้นนั้น จึงเป็นการผิด ธรรมชาติ อย่างไรก็ตามวิธีการสอนวิชาการเขียนดังกล่าวยังเป็นวิธีที่อาจารย์ ผู้สอนยึดถือปฏิบัติอยู่ ดังที่ Raimes (1983a) ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ อุปสรรคอีกประการหนึ่งต่อการที่จะ

ผลิตงานเขียนที่มีคุณภาพออกมาได้นั้นคือการที่ผู้เขียนเชื่อว่าถ้าจะเขียนหรือเรียงความเรื่องใดเรื่องหนึ่งผู้เขียนเพียงแต่หาคำพูดบันทึกความคิดของตนเองลงเป็นตัวหนังสือเท่านั้นก็เป็นอันเสร็จสิ้นงานเขียน (Booth, 1986, หน้า 455) โดยที่ความเป็นจริงแล้ว กระบวนการเขียนที่จะถ่ายทอดความคิดลงเป็นตัวหนังสือมันสลับซับซ้อนกว่านั้นมาก

ทักษะการเขียนที่สถาบันภาษาสอนแก่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในวิชา Foundation English I และ II นั้น มีความคล้ายคลึงกับวิธีการสอนนักเรียนในระดับปานกลางในห้องเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ดังที่ Hobelman และ Wiryachitra (1995) ได้กล่าวถึง ซึ่งคำนึงถึงชิ้นงานเขียนที่เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว (product) และรูปแบบ (form) ซึ่งรวมถึงวากยสัมพันธ์ ไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกด และ การลำดับเนื้อความมากกว่าการเน้นที่เนื้อหา ซึ่งรวมถึงความสัมพันธ์ของรายละเอียดที่เขียน ความชัดเจน ความมีลักษณะของงานเขียนที่สร้างสรรค์และเป็นเอกลักษณ์ และ ความเป็นเหตุเป็นผลกันของเนื้อความ (Raimes, 1983b) นอกจากนี้ ทักษะการเขียนในวิชานี้ยังคล้ายคลึงกับวิธีการสอนแบบ models approach (Yoshida, 1983) ที่นักเรียนต้องเลียนรูปแบบของการเขียนประเภทต่าง ๆ เช่น เรียงความเชิงเปรียบเทียบ เรียงความเชิงเหตุและผล ด้วยเหตุนี้กระบวนการที่จะนำไปสู่ผลงานที่ดีนั้นจึงอาจจะไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ซึ่งสาเหตุหนึ่งอาจจะมาจากเวลาที่จำกัด โดยความเป็นจริงแล้ว นิสิตควรจะได้รับ การสอนให้ทราบถึงขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการ และอาจารย์ผู้สอนยังต้องให้เวลาอย่างเพียงพอแก่นิสิตเพื่อให้ผ่านกระบวนการดังกล่าวก่อนที่จะผลิตชิ้นงานออกมา Spack (1984) กล่าวว่า มีหลักฐานสนับสนุนว่าผู้เรียนต้องการเวลาเพื่อที่จะเรียนรู้และฝึกฝนขั้นตอนเหล่านี้เพื่อจะเป็นทางนำไปสู่การค้นพบกระบวนการการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการและเหตุผล

เนื่องจากทักษะการเขียนซึ่งบรรจุอยู่ในวิชา Foundation English I และ II ได้ถูกนำไปรวมกับอีก 3 ทักษะ คือ การอ่าน การฟัง และการพูด และมีเวลาจำกัดในการสอน ทำให้ นิสิตขาดการฝึกทักษะที่เป็นขั้นตอน ซึ่งจะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้นิสิตผลิตงานเขียนที่ดีออกมาได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบเจตคติของนิสิตต่อกระบวนการการเขียน และเพื่อทราบว่าส่วนประกอบและขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการการเขียนดังกล่าวจะมีประโยชน์ต่อนิสิตอย่างไร
2. เพื่อทราบปัญหาที่ นิสิตประสบในการเขียนและเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาเป็นแนวทางในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ผู้สอน
3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงวิชาการเขียนให้ตรงความต้องการของนิสิต

4. เพื่อทราบว่าภายหลังจากที่นิสิตได้ฝึกทักษะการเขียนแบบเน้นกระบวนการ นิสิตจะสามารถผลิตงานเขียนที่มีคุณภาพดีขึ้นทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่

พลวิจัย

นิสิต 19 คน จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยที่นิสิต 11 คน อยู่ในกลุ่มที่ได้รับการสอนทักษะการเขียนแบบเน้นกระบวนการ และนิสิต 8 คน เรียนวิชาการเขียนโดยการสอนด้วยวิธีปกติ

ขั้นตอนในการทำวิจัย

ผู้วิจัยได้บรรยายความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนแบบเน้นกระบวนการแก่พลวิจัย โดยเริ่มต้นจากการที่ผู้เรียนต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการเขียนและต้องคำนึงว่างานเขียนแต่ละชิ้นนั้นเขียนเพื่อให้ใครอ่าน

หลังจากนั้น ผู้วิจัยแจ้งแก่พลวิจัยว่าตลอดระยะเวลา 11 สัปดาห์ พลวิจัยจะเขียนเรียงความจำนวน 4 ชิ้น คือ เรียงความเชิงพรรณนา เรียงความเชิงเปรียบเทียบ เรียงความเชิงโต้แย้ง และเรียงความเชิงบรรยาย โดยที่ในเรียงความแต่ละประเภทดังกล่าว พลวิจัยจะต้องผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการก่อนที่จะผลิตชิ้นงานออกมาได้ ดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง คือการเลือกหัวข้อให้เหมาะสม โดยมีกิจกรรมนำร่อง และการระดมความคิดซึ่งจะเป็นการทำงานกลุ่ม

ขั้นตอนที่สอง คือการวางแผนงานเขียน โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้คือ การจัดความคิดที่ได้จากขั้นตอนที่หนึ่งให้เป็นหมวดหมู่ การวางเค้าโครงของเรื่องที่จะเขียน การค้นหาประโยคหลักของเรียงความ ซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นการทำงานกลุ่ม

ขั้นตอนที่สาม คือการลงมือเขียน การทบทวน และการแก้ไข โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้คือ การเขียนร่างครั้งแรก การทบทวนภาษาที่จะใช้ให้เหมาะสมกับประเภทของเรียงความ การทบทวนเนื้อเรื่องและการลำดับเนื้อความ การตรวจแก้ไขไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน และตัวสะกด หลังจากนั้นจึงแลกเปลี่ยนงานเขียนเพื่อตรวจแก้ไขกับเพื่อน แล้วจึงเขียนร่างเป็นครั้งที่สอง ขั้นตอนนี้เน้นการทำงานเดี่ยว

ขั้นตอนที่สี่ ถือเป็นขั้นตอนสุดท้าย หลังจากทีพลวิจัยได้รับงานเขียน (ร่างที่สอง) คืนจากผู้วิจัยซึ่งได้ตรวจแก้ไขพร้อมข้อเสนอแนะแล้ว ผู้วิจัยจะอธิบายข้อผิดพลาดที่ผู้วิจัยประมวลได้จากการตรวจร่างที่สองของพลวิจัยทุกคนในห้องเรียน หลังจากนั้นพลวิจัยจะมีโอกาสได้พบกับผู้วิจัยเพื่อปรึกษาหารือเป็นรายบุคคลเพื่อซักถามข้อสงสัยหรือประเด็นที่ยังไม่กระจ่าง หลังจากนั้น พลวิจัยจึงเขียนเรียงความเป็นครั้งที่สามซึ่งถือเป็นครั้งสุดท้าย โดยที่พลวิจัยจะประมวลเอาข้อเสนอแนะต่างๆ

ที่ได้รับจากคำอธิบายของผู้วิจัยในห้องเรียนและจากการปรึกษาเป็นรายบุคคลมาประกอบในการเขียน เรียงความครั้งสุดท้ายนี้ แล้วจึงส่งให้ผู้วิจัยตรวจแก้ไขอีกครั้งพร้อมข้อเสนอแนะ โดยครั้งนี้ผู้วิจัยจะให้คะแนนการเขียนเรียงความด้วย ขั้นตอนนี้เน้นการทำงานเดี่ยว

ที่สำคัญคือ ขั้นตอนทั้งหมดนี้จะยืดหยุ่นและพลวิจัยสามารถที่จะย้อนกลับไปขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งเพื่อการทบทวนและการแก้ไขได้อีก ซึ่งถือเป็นลักษณะสำคัญของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. แบบสอบถาม จำนวน 20 ข้อ
2. การทดสอบการเขียน 2 ครั้ง คือ ก่อนและหลังการวิจัย โดยให้นิสิตทั้ง 2 กลุ่ม เขียนเรียงความในหัวข้อเดียวกัน และใช้การคำนวณทางสถิติเพื่อวัดความแตกต่าง

ผลการศึกษา

ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ สามารถวิเคราะห์ได้เป็นสามประเด็นหลักคือ

1. ข้อมูลซึ่งเกี่ยวข้องกับเจตคติของพลวิจัยต่อกระบวนการการเขียน
พลวิจัยมีเจตคติที่ดีต่อกระบวนการการเขียนและมีความเห็นว่าการเขียนของตนเองได้พัฒนาขึ้น พลวิจัยยังมีความเห็นต่อไปว่าหลังจากที่ได้ผ่านการเรียนวิชาการเขียนแบบเน้นกระบวนการ พลวิจัยสามารถที่จะจัดความคิดให้เป็นระเบียบ เนื่องจากวิธีการเขียนประเภทนี้ช่วยเรียบเรียงความคิดของพลวิจัยให้เป็นระบบมากขึ้น ประการสำคัญ พลวิจัยมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนโดยทั่ว ๆ ไปจากการที่ได้รับทราบกระบวนการการเขียน พลวิจัยได้ตระหนักว่ากระบวนการการเขียนเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการเขียน และพลวิจัยจะได้นำเอาวิธีการนี้ไปใช้ในการเขียนต่อ ๆ ไป นอกจากนั้น พลวิจัยยังได้แสดงทัศนคติว่า ในอดีตเมื่อได้รับมอบหมายงานเขียนจากอาจารย์ผู้สอน พลวิจัยจะลงมือเขียนอย่างไร้จุดหมาย กล่าวคือ คิดอะไรได้ก็จะเขียนลงไปอย่างนั้น บัดนี้ พลวิจัยรู้จักที่จะตรวจสอบความคิดของตนเอง รู้จักการแก้ไขภาษาและไวยากรณ์ที่ไม่ถูกต้องให้ดีขึ้น ตลอดจนมีความมั่นใจในการเขียนของตนเองมากขึ้น

2. ข้อมูลซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินวิธีการสอนของผู้วิจัย
พลวิจัยมีความเห็นว่าวิธีการสอนของผู้วิจัยเป็นวิธีการสอนที่ดีคำอธิบายในห้องเรียนและการตรวจแก้ไขงานพร้อมข้อเสนอแนะจากผู้วิจัยชัดเจนและละเอียดประกอบไปด้วยตัวอย่างที่ชัดเจนซึ่งช่วยให้พลวิจัยเข้าใจถึงข้อผิดพลาดของตนเองมากยิ่งขึ้นพลวิจัยมีความเห็นว่าพัฒนาการของงานเขียนของพลวิจัยส่วนหนึ่งมาจากข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจากผู้วิจัย นอกจากนั้นการปรึกษา

หรือกับอาจารย์ผู้สอนเป็นรายบุคคลมีส่วนช่วยให้ผลวิจัยเขียนดีขึ้น ผลวิจัยมีความเห็นว่าบางครั้งคำอธิบายในห้องเรียนอาจจะไม่สามารถครอบคลุมทุกประเด็นที่เป็นปัญหา และผู้เรียนบางคนอาจรู้สึกขาดหรือประหม่าที่จะสอบถามข้อสงสัยในห้องเรียน การปรึกษาหารือกับอาจารย์ผู้สอนเป็นรายบุคคลจึงเป็นหนทางที่ผู้เรียนสามารถสอบถามประเด็นที่ยังไม่เข้าใจชัดเจนได้อย่างสะดวกใจ

3. ข้อมูลซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้คอมพิวเตอร์ในวิชาการเขียน

จากคำตอบที่ได้จากแบบสอบถาม ผลวิจัยสามารถใช้คอมพิวเตอร์พิมพ์งานได้ ผลวิจัยบางคนยังมีความเชี่ยวชาญในการใช้อินเตอร์เน็ตและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ เช่น Power Point และ Excel เมื่อพิจารณาจากข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม เห็นได้ว่าผลวิจัยมีความคุ้นเคยกับการใช้คอมพิวเตอร์ค่อนข้างดี นอกจากนี้ ผลวิจัยยังมีเจตคติที่ดีจากการที่ผู้วิจัยได้มอบหมายให้ผลวิจัยมีโอกาสใช้ข้อมูลทางอินเตอร์เน็ตมาเป็นส่วนหนึ่งในงานวิจัยนี้ และคิดว่าการใช้ข้อมูลทางอินเตอร์เน็ตให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนวิชาทักษะการเขียนน่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

ผลการทดสอบ

จากการใช้การคำนวณทางสถิติ Wilcoxon Signed Ranks Test เพื่อวัดความแตกต่างในงานเขียนเรียงความสองชิ้น (ในหัวข้อเดียวกัน) คือ ก่อนดำเนินการวิจัยหนึ่งชิ้น และภายหลังสิ้นสุดงานวิจัยอีกหนึ่งชิ้น ผลปรากฏดังนี้

1. งานเขียน 2 ชิ้นของผลวิจัยกลุ่มที่ได้รับการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ คือคะแนนของงานเขียนชิ้นหลังดีขึ้นกว่าคะแนนของงานเขียนชิ้นแรกอย่างมีนัยสำคัญ
2. งานเขียน 2 ชิ้นของผลวิจัยกลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ

เป้าหมายหลักของงานวิจัยชิ้นนี้เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นเจตคติของผลวิจัยต่อวิธีการสอนวิชาทักษะการเขียน แบบเน้นกระบวนการ เพื่อที่จะได้นำเอาข้อมูลมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรของวิชานี้ และเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ผู้สอน เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้มากที่สุด อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการใช้การคำนวณทางสถิติจะไม่ใช่ว่าเป้าหมายหลักของงานวิจัยชิ้นนี้ แต่ผู้วิจัยก็ได้พยายามนำข้อมูลที่เป็นตัวเลขมาคำนวณทางสถิติเพื่ออาจจะทำให้เห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยที่ผู้วิจัยได้ตระหนักดีว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ใช้เวลาในการฝึกและพัฒนาานาน มิใช่เพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งภาคการศึกษา อย่างไรก็ตามผลลัพธ์ทางสถิติได้ชี้ให้เห็นว่านิสิตกลุ่มที่เข้ารับการสอนวิชาการเขียนแบบเน้นกระบวนการมีการพัฒนาการเขียนที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่งานเขียนสองชิ้นของนิสิตกลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนวิธีนี้มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ

จุดประสงค์ของงานวิจัยชิ้นนี้มีไว้เพื่อต้องการอ้างว่างานเขียนของพลวัชยกลุ่มที่ได้รับการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการจะมีคะแนนสูงกว่างานเขียนของพลวัชยกลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนด้วยวิธีนี้ อย่างไรก็ตาม เพื่อข้อมูลทางสถิติผู้วิจัยจึงได้ทำการเปรียบเทียบในขั้นต่อไปเพื่อที่จะทดสอบความแตกต่างของงานเขียนของพลวัชยทั้งสองกลุ่ม จากการใช้สถิติ Mann-Whitney Test ปรากฏว่าคะแนนของงานเขียนทั้งสองชิ้น (ทั้งก่อนและหลังการสอน) ของพลวัชยทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งทั้งนี้ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าอาจมาจากเหตุผลสองประการคือ

1. ตัวกลางเลขคณิต (ค่าเฉลี่ย) ของงานเขียนชิ้นแรก (pre-test) ของพลวัชยกลุ่มที่ได้รับการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการต่ำกว่าตัวกลางเลขคณิต (ค่าเฉลี่ย) ของงานเขียนชิ้นแรกของพลวัชยกลุ่มที่เรียนวิชาการเขียนโดย การสอนด้วยวิธีปกติ
2. พลวัชยมีจำนวนน้อย โดยเฉพาะพลวัชยกลุ่มที่เรียนวิชาการเขียนโดยการสอนด้วยวิธีปกติ

ข้อสรุป

ทัศนคติที่ว่างงานเขียนที่จะมีคุณภาพได้นั้นต้องมาจากผู้เขียนที่มีพรสวรรค์เท่านั้น เป็นทัศนคติที่ควรจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง ความเข้าใจที่ถูกต้องอย่างแท้จริงในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการการเขียน พร้อมกับการมีเวลาที่ จะ ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ สามารถที่จะทำให้ผู้เรียนผลิตงานเขียนที่ดีได้ ก่อนอื่น อาจารย์ผู้สอนทักษะการเขียนต้องตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการเขียนเสียก่อนจึงจะสามารถถ่ายทอดความรู้ของขั้นตอนในการเขียนไปยังผู้เรียนได้ และต้องให้ผู้เรียนตระหนักว่าขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการการเขียนมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าชิ้นงานเขียนที่ได้ นอกจากนี้ ข้อมูลจากแบบสอบถามยังแสดงให้เห็นว่า การแก้ไขงานเขียนโดยมีคำอธิบายหรือข้อเสนอแนะที่เจาะลึกอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนางานเขียนของผู้เรียนอีกด้วย คำอธิบายหรือข้อชี้แนะจากอาจารย์ผู้สอนเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน ในอันที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการผลิตงานเขียนที่ดีขึ้นได้ หากปราศจากข้อ ชี้แนะดังกล่าวจากผู้สอนแล้ว ผู้เรียนก็จะแก้ไขงานเขียนของตนเองอย่างปราศจากการสร้างสรรค์ (Sommers, 1982, หน้า 149) นอกจากนี้ ข้อมูลจากแบบสอบถามยังชี้ให้เห็นต่อไปว่าอาจารย์ผู้สอนสามารถที่จะมอบหมายให้ผู้เรียนค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อประกอบในการเรียนการสอนทักษะการเขียนให้ดูน่าสนใจยิ่งขึ้น เมื่อได้ประมวลองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวเข้าด้วยกันในงานเขียนแต่ละครั้ง ก็น่าจะเป็นแนวทางให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเขียนและสามารถนำผู้เรียนไปสู่การผลิตงานเขียนที่มีคุณภาพได้

บรรณานุกรม

- Booth, T.Y. (1986). I. A. Richards and the composing process. *College composition and communication*, 37(4), 453-465.
- Flower, L., & Hayes, J. R. (1981). A cognitive process theory of writing. *College composition and communication*, 32, 365-387.
- Hobelman, P., & Wiriyachitra, A. (1995). A balanced approach to the teaching of intermediate-level writing skills to EFL students. In T. Kral (Ed.), *Selected Articles from the English Teaching Forum 1989 - 1993: Creature Classroom Activities*, (pp. 122-126). English Language Programs Division, United States Information Agency, Washington, D.C.
- Raimes, A. (1983a). Anguish as a second language? Remedies for composition teachers. In A. Freedman, I Pringle, & J. Yalden (Eds.), *Learning to Write: First Language/Second Language* (pp. 258-287). New York: Longman.
- Raimes, A. (1983b). *Techniques in teaching writing*. New York, N.Y.: Oxford University Press, Inc.
- Sommers, N. (1982). Responding to student writing. *College Composition and Communication*, 33(2), 148-156.
- Spack, R. (1984). Invention strategies and the ESL college composition student. *TESOL Quarterly*, 18(4), 649-670.
- Yoshida, R. (1983). Process-oriented instruction in composition. *The Ortesol Journal*, 4, 1-20.
- Zamel, V. (1983). The composing process of advanced ESL students: Six case studies. *TESOL Quarterly*, 17(2), 165-187.